

Visionair

69 woorden

Paul van Vliet is blijkbaar een visionair. In één van zijn conferences, lang voor de reddingsactie in Libië, heeft hij de beperkte inzetbaarheid van onze geheime diensten buiten kantooruren in een variant al voorzien.

Hij zei toen dat de Russen werd verzocht niet buiten kantooruren aan te vallen, daar zij dan niet op enige tegenstand zouden kunnen rekenen. Men lag dubbel, toen wel.

H.H. Nehmelman, Zwanenburg

Wilt u met uw mening op deze plaats staan, schrijf dan een brief van maximaal 69 woorden. Mail naar 69woorden@parool.nl of ga naar www.parool.nl/69woorden

stad

van de buurt.

FOTO ANP

gen ergeren zich dood aan al die leegstand en hebben allerlei plannen om die panden zinvol her te gebruiken. Creëer dan naast de meldingsplicht voor eigenaren ook de

mogelijkheid voor burgers om leegstand aan te melden.

Het burgerinitiatief Nieuw Leven voor Oude Gebouwen werkt momenteel aan een interactieve leegstand- en hergebruikkaart voor heel Amsterdam. Burgers kunnen daar een leegstaand pand melden waarvoor zij een idee hebben. Door een slimme koppeling van online aanmeldformulieren aan de gemeentelijke leegstandsregistratie kan de gemeente bovendien veel besparen op de inzet van ambtenaren en juristen voor de leegstandsrapportage.

Ook kunnen bereidwillige eigenaren hier hun leegstaande pand aanmelden om gezamenlijk tot een goede herbestemming te komen. Met opgelegde boetes kan de gemeente een deel van de extra ambtelijke capaciteit die hiervoor nodig is, betalen.

Op veel plekken in de stad staan prachtige gebouwen (grotendeels) ongebruikt te verpieteren, bijvoorbeeld een aantal fraaie scholen in Bos en Lommer en de Baarsjes. Het voorstel voor de leegstandsverordening dat nu op tafel ligt, zal hier nauwelijks verandering in brengen. De huidige denkrichting van de gemeente, waarbij de burgers niet betrokken worden, is te afwachtend, te flets en te eenzijdig gericht op het verminderen van de vastgoedcrisis op de kantorenmarkt. Daarom dringen wij er sterk bij de gemeente op aan met een aangescherpte leegstandsverordening te komen.

Lodewijk Berkhout, ASVA Studentenunie; Eisse Kalk, Nieuw Leven voor Oude Gebouwen; Hay Schoolmeesters, Urban Resort; Arco Leusink, Huurdersvereniging Amsterdam; Jephta Dullaart, Erfgoedvereniging Heemschut; Eef Meijerman, Amsterdams Steunpunt Wonen; Eric Duivenvoorden, Vereniging De Vrije Ruimte

Smullen van Ajaxsoap

Laat ik beginnen met zeggen dat ik weinig van voetbal weet en het spelletje ook niet bijster interessant vind. De soap rond Cruijff en Ajax is echter wel om van te smullen. Heerlijk, die hele pagina voetbalogie in de krant van vrijdag.

De gebeurtenissen ontberen elke vorm van logica want voetbal is blijkbaar emotie, vooral ook in de bestuurskamers, en dit is zelfs voor een voetbalagnost interessant.

Ik hoop dat mijn Parool er met zijn neus bovenop blijft zitten om het allemaal breed uit meten.

Michel Capel, Wormerveer

Gijzel eigenaar van auto

Dat de 26 jaar jonge Floor dood is, is een feit. Of de aanrijding op het Mercatorplein een ongeluk, dood door schuld of doodslag was,

kan alleen de rechter bepalen.

Dat de eigenaar van de betrokken auto is aangehouden en dat hij ontkent de bestuurder te zijn geweest, is een feit. Als dit sujet dit inderdaad blijft volhouden en evenmin wil zeggen wie de dader is, valt nog te bezien of hij een forse straf voor zijn kiezen krijgt.

Mijn rechtsvaardigheidsgevoel zegt: zolang de eigenaar van de auto zwijgt, moet hij door justitie worden gegijzeld, totdat hij tot een bekentenis komt, dan wel de naam van de dader noemt.

Het gaat hier immers ook om waarheidsvinding; de verantwoordelijke gek moet van de weg gehaald worden! Maximale duur van deze gijzeling? Op zijn minst de duur van de straf die staat op doodslag onder deze omstandigheden.

Hoe lang dat is, kan alleen de rechter bepalen.

Chris Maagd, Amsterdam

Els Quaegebeur

Zomertijd

Ik kreeg gistermorgen om half twaalf in de gaten dat het al half twaalf was. Ik dacht te weten hoe laat het was, maar eigenlijk, laat ik het onbewust noemen, dacht ik dat het een uur eerder was dan ik zag dat het was. Ik had in twee tijdstippen geleefd vanaf het moment dat ik wakker werd, tot dat ik ontdekte dat het voor mij nog half elf was, hoewel ik net daarvoor nog dacht: "Goh, half twaalf pas. Het voelt alsof ik er al een dag heb opzitten."

Het zit zo. Ik heb geen klok in huis en draag geen horloge. De twee apparaten met een tijdsaanduiding die ik gebruik – een laptop en een mobiele telefoon – schuiven automatisch een uur op. Daardoor had ik die ochtend al een paar keer gekeken, hoe laat het was zonder te beseffen dat we een uur verloren hadden in ruil voor avondlicht. Ik deed dus mee aan de zomertijd zonder te weten dat ik meedeed. Andere jaren voelde ik van me een uur beroofd. Nu

wist ik niet dat er iets te misse was.

Onzin, zei mijn vader die een weekend in Amsterdam was: "Tijd kun je nooit naar je hand zetten, of je de klok nu gelijkzet of niet. Trouwens, als we maar bij een haringkraam zijn voor mijn vliegtuig vertrekt, daar gaat het om."

Duidelijk een man die veel tijd verdoet met logisch nadenken.

Gelukkig nodigt de zon van de laatste dagen uit tot gesprekken over de liefde, hoe laat we ook leven. Dat liet een meneer – dik in de vijftig, maar met jeugdige capuchontrui en beenwarmers – zich geen twee keer zeggen op een terras op de Noordermarkt. De slachtoffers waren argeloze dagjesmeisjes uit Sittard, die hem per abuis aanzagen voor een interessante kosmopoliet, in plaats van voor het wandelende cliché dat hij was. Hij hield het tweetal voor hoe normaal het is om van meer mensen tegelijk te houden. En dat hoefde

dan niet per se seksueel te zijn. "Je draait je om en je houdt weer van iemand anders."

Hij ging nog wat breder in zijn hoodie zitten. Zelf was hij verwickeld in een 'oncompliceerd soort van dingetje' met een meisje van 26. Voor beiden (lees: voor haar) was duidelijk dat het niet blijvend zou zijn, maar dat gaf helemaal niet. Inten-

'Je draait je om en je houdt weer van iemand anders'

gendeel, het gaf hem een zeldzaam vrij gevoel. Hij schoof nog wat dichterbij de comfort zone van Sittard en lispelde: "Ik steek nooit wat onder stoelen of banken. Waarom zou ik? Het leven is te kort."

Ik keek op mijn telefoon. God, half twaalf alweer?

els@parool.nl

Peter van Straaten

"LUKT HET EEN BEEJTJE?"